

<http://www.megablunder.net>

[Blog](#)

<http://www.haesbrouck.be>

Jaargang 3 nr. 55
4 januari 2008

Een mailtje graag als U
verder geen nieuwsbrieven
meer wilt ontvangen.

Farmaceutische industrie
investeert in artsen als
Boeloeboeloe- en
Wadawadatovenaars,
door ze onnozel te
houden, zodat men daar-
mee een winstgevende
concurrentie kan aangaan
met maffieuze
drugsdealers.

Die tovenaars heeft men magische formules aangeleerd over stoffetjes en over chemische onevenwichten, die men kan genezen met dezelfde harddrugs waarvoor maffiabenden natuurlijk geen magische formules hebben, omdat ze nooit hebben gestudeerd aan de universiteiten, die door de farmaceutische industrie worden gesponsord.

Stel je voor dat de bende van de miljardair ooit zou uitpakken met iets tegen depressies, die men kan behandelen met een harddrug, met in het ene doosje een bepaalde naam erop, en ook met dezelfde harddrug ADHD kan behandelen, in een doosje maar met een andere naam erop.

Zelfs maffieuze machtigen kunnen dat niet.
Maar wie de psychiatrie controleert, kan toveren.

Wat meer is: men kan er tovenaars opleiden in die tovenarij.
Boeloeboeloe en Wadawadatovenaars.

Al noemen die tovenaars zichzelf nog steeds psychiaters, want Overheden en gepeupel houden meer van medische schone schijn dan van ordinaire tovenaars.

Zelfs al kunnen medisch gewaande psychiaters echt toveren als die ordinaire tovenaars.

Zieken aan dopaminetekorten kan men behandelen, door ze psychotisch te maken met harddrugs, die selectief noradrenaline of beter nog, selectief serotoninetekorten zouden aanzuiveren.
Geen kat die eraan denkt om dopaminetekorten met dopamine te behandelen.

In die toverkunst is het bovendien ondenkbaar dat men zou gaan 'nadenken'.

Immers tekorten aanvullen, zij het dan nog van serotonine of van adrenaline, met psychotica, zou niet psychotisch maken, en als de patiënten dan toch bijna allemaal na een tijd wel een psychotisch gedrag vertonen, dan komt het omdat ze daar uiteindelijk eigenlijk (ook) genetisch een aanleg voor hadden.

Vandaar het grote voordeel om te kunnen de diagnose van een ziekte te stellen, op basis van symptomen van een normaal gedrag. Nieuwe criteria van normaal gedrag zullen zelfs in de toekomst bepalen, dat ze meestal als normaal worden aangezien, omdat ze nu precies een verdoken genetische aanleg hadden van een sluimerend psychotisch gedrag.

Dat sluimerend psychotisch gedrag bij symptomen van zieken, die eerder normaal lijken, maar daardoor toch ziek kunnen worden verklaard door de daartoe bevoegde tovenaars, past formidabel goed in de sprookjes van de Boeloeboeloe en de Wadawadagebieden, heel diep in de dichte wouden en heel ver achter de grote rivieren.

Immers, daar weet men, dat het normaal lijken eigenlijk een valse schijn is, die men alleen maar ophoudt om onterecht uit de greep van de tovenaars te kunnen blijven.

Met een smoes van normaal te willen zijn.

Eens in die greep, dan slaat niet alleen de ziekte van het normaal gedrag toe, maar door die ziekte te behandelen, kunnen de tovenaars eindelijk aantonen, dat men zonder hen, alleen maar een sluimerend psychotisch gedrag heel slim wist te verbergen.

Dankzij die nieuwe tovenaars kunnen de zieken aan een normaal gedrag voortaan nu niet alleen de heilzame en drogerende harddrugs gaan gebruiken, maar voortaan ook chemisch modieus bipolair balanceren op de antipsychotica.

Want niemand, ook de zieke niet aan het normale gedrag, is er zich van bewust dat het ziek zijn aan normale symptomen, het best kan behandeld worden door chemisch op de psychotica en de antipsychotica te balanceren.

Om 'medisch' normaal te lijken.

Boeloeboeloe en Wadawada-tovenaars komen handen tekort. Zelfs medische studies en academische publicaties kunnen een en ander niet eens meer bijhouden.

Meestal promoveert men nu aan universiteiten met scripties die concluderen, dat men het eigenlijk nog steeds niet weet en dat daardoor verder onderzoek steeds zal nodig moeten zijn.

Zielig dat men academici niet kan afleren om de oorzaak te blijven zoeken van zelfs een commerciële tovenarij, die men verplicht moet aanleren, om een medisch establishment heel rijk te maken.

Terwijl men een bevolking systematisch dom houdt met de boodschap dat chronisch profaan of illegaal speed- en crackgebruik wel zenuwstelsels verwoest en die zombies uiteindelijk in de verdoemenis doet belanden.

Stomweg omdat illegale dealers de toverformule niet kennen.

Besluit:

Het is nu heel stil geworden rond de Stratrageheimen.

CBG blijft proberen in de gunst van de industrie te blijven door beschaamd te zwijgen en te hopen dat men de onkunde en onmacht zal vergeten.

Farmaceutische faculteiten aan universiteiten heeft men al veel langer door sponsoring het zwijgen opgelegd.

Overheden zijn bemand met de tovenaars, getooid met de lianen van een waardigheid, alleen bekend in de dichte wouden en heel ver achter de grote rivieren.

En geneeskunde hult zich in de omerta van Hippocrates.

Tovenaars zijn 'broeders', zelfs al zijn ze de zwarte schapen, waarmee een maatschappij hen belastte met de exterminatie van levensonwaardige levens.

(Berlijn, 1920, Dr. Karl Binding, Dr. Alfred Hoche, "Vernichtung Lebensunwertes Lebens", huidig basisdocument van de psychiatrie)

Nu blijkt dat men zelfs onder invloed van een methylphenidaat-toxicomanie op een rechte snelweg, dwangmatig recht vooruit kan rijden (
<http://www.psyq.nl/Nieuws/Nieuwsberichten?path=/News/PsyQ%20-%20A>
),

waarmee zou moeten aangetoond worden dat chronisch gebruik van cocaïnestoffen, door het verwoesten van de bouwstenen van het zenuwstelsel, alleen maar een controleverlies veroorzaakt op het rookgedrag (Champix), alleen maar agressie, tics, automutilatie, wanen, zelfmoordgedrag veroorzaakt door WEL een controleverlies, maar helemaal GEEN controleverlies zou veroorzaken op het rijgedrag.

Tovenaars toveren!

En wat met de statistieken van de verzekeraars?

Of zouden die statistieken vervuild zijn door: **“Veel gebruikers van het medicijn verzwijgen dat ze Ritalin gebruiken of stoppen ermee als ze in de auto stappen.”**

Die verzekeraars, die over harddrugsgebruikers spreken over 'brokkenmakers', zijn de stoemelingen van de maatschappij, omdat ze niet eens weten dat echte medische tovenaars lak hebben aan statistieken die helemaal geen medisch 'betoverde' waarde kunnen hebben, omdat ze niet door een farmaceutische industrie worden “gesponsord”.

Intussen moordt men, zelfmoordt men, pleegt men zinloze agressie, door onder meer jongeren amfetamine- en(of) cocaïnestoffen voor te schrijven, voor het pedagogisch comfort van de omgeving en omdat men weigert te willen weten hoe die stoffen wel zenuwstelsels om zeep helpen.

Het voorschrijven zou 'medische aflaten' opbrengen of beter nog: incentives voor dure snoepreisjes.

En waarom stuurt men de zieke en met psychotica gedrogeerde patiënten naar school of naar het werk, terwijl al sinds jaren blijkt dat men erdoor een epidemie doet ontstaan?

Is de school of het werk de 'opvang' om neurologisch zogezegd gestoorde of zieke patiënten op te vangen of om anderen ook gestoord of ziek te maken, als ze niet vakkundig worden gedrogeerd?

Apotheker Fernand Haesbrouck

4 januari 2009